

РЕШЕНИЕ

№ 2146

гр. София, 23.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 22.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Румяна Лилова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Н. Христозова, като разгледа дело номер **9333** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното: Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба с вх. № 23050 от 25.10.2011 г. по описа на Административен съд София – град и вх. № 94-00-201 от 07.10.2011 г. по описа на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” (Д”ОУИ”) – [населено място] при Национална агенция за приходите (НАП), подадена от М. П. Й., чрез редовно упълномощената адв. Т. Г. от С. адвокатска колегия, срещу Ревизионен акт № 2001009895_1 от 11.05.2011 г., издаден от орган по приходите Т. В. П. - старши инспектор по приходите в Териториална дирекция на НАП – [населено място], мълчаливо потвърден от директора на Д”ОУИ”. Жалбата е уточнена с молба, представена в съдебното заседание на 17.11.2011 г.

Жалбоподателката възразява срещу определените и със спорния РА задължения по ЗДДФЛ в размер на 2266,45 лв. за 2008 г. – главница и лихва в размер на 497,28 лв., както и срещу определените такива за 2009 г. в размер на 37867,85 лв. – главница и лихва в размер на 4026,77 лв. Поддържа, че при извършване на ревизията са допуснати съществени процесуални нарушения. В нарушение на материалния закон са определени задължения на основание чл. 48 от Закона за данък върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) за 2008 г. и 2009 г. Твърди, че неправилно е приложена и процедурата за ревизии при особени случаи по чл. 122 и сл. ДОПК по съображенията, изложени от Й. в подадената до директора на Д”ОУИ” жалба. В допълнителната молба от 17.11.2011 г. релевира и следните основания за твърдяната незаконосъобразност: 1.

Неправилно е прието от ревизиращите органи, че началното салдо на паричния поток към ревизирания период е нула лева към 01.01.2008 г. Преди посочената дата Й. е получила приходи, които следва да се включат в паричния поток; 2. Неправилно, също така, е отразен разходът за закупуване на лек автомобил Ф. Т., с държавен контролен номер СА3848МВ. Й. възразява срещу възприемането на застрахователната стойност на автомобила за негова пазарна цена. Твърди, че органите по приходите е следвало да установят пазарната такава предвид направеното от тях оспорване на записаната в договора от 23.04.2009 г. цена – 2000,00 лв.; 3. Жалбоподателката възразява срещу отразяването като разход в паричния поток за 2008 г. на 21629,65 лв. и на 36852,65 лв., които суми според ревизиращите органи за заплатени в брой на [фирма]. Поддържа, че плащанията към това дружество във връзка с нотариалните актове за покупко – продажба на ателие № 53 и ателие № 52 в сградата на [улица], в [населено място] са извършени от баща и, по банков път, от неговата банкова сметка. В противоречие с доказателствата, събрани в ревизионното производство, е възприетото в РА, че е извършено плащане в брой; 4. Оспорва включването в паричния поток за 2008 г. и 2009 г. на сумите за издръжка на непълнолетната и дъщеря П. С. Н.. До смъртта на С. Н. С. на 10.10.2009 г. издръжката на детето е била поета от него, а след това – от майката на Й.; 5. Неправилно в паричния поток за 2008 г. е включена двукратно сумата от 1250,00 лв. за вноска в [фирма]; 6. Неправилно е отразено предоставянето от бащата на Й. на суми към 24.11.2008 г., вместо към датите, на които са теглени сумите, които ревизиращите са признали, че са предоставени в брой; 7. Възразява срещу невключване в приходната част на паричния поток на суми, налични по извлеченията в банковите сметки, предоставени в хода на ревизията на ревизиращите органи.

Предвид всичко така изложено, моли да бъде изцяло отменен обжалвания РА.

В съдебните заседания жалбоподателката, редовно призована, не се явява, но се представлява от редовно упълномощената адв. Г., която поддържа жалбата от нейно име. По същество моли уважаване на жалбата. От името на Й., претендира направените по делото разноски. Представя писмени бележки.

Ответникът – директорът на Д"ОУИ" - С. при ЦУ на НАП, редовно призован, не се явява, но се представлява в съдебните заседания от юрисконсулт Б., който от негово име оспорва жалбата. По същество моли да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира заплащането на юрисконсултско възнаграждение.

С. градска прокуратура - редовно призована, представлява се от прокурора Х., която дава заключение за неоснователност на жалбата.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването и като подадена в срока по чл. 156, ал. 5, във вр. с ал. 4 ДОПК срещу спорния РА, се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Административен съд София – град, Първо отделение, 21-ви състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Ревизионното производство е образувано с издаването на Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 1005562 от 30.06.2010 г. (лист 197,198 от преписката), на осн. чл. 112 ДОПК и чл. 113 ДОПК. С последната е възложено извършването на ревизия на М. П. Й., с адрес за кореспонденция в [населено място],[жк], вх. „Б”, ет. 06, ап. 33 за задължения по чл. 48 ЗДДФЛ за периода 01.01.2008 г. – 31.12.2009 г. Определени да

извършат ревизията са лицата: К. М. П. - старши инспектор по приходите, ръководител екип и Т. В. П. – старши инспектор по приходите. Заповедта е издадена от компетентен орган по приходите Ц. К. Н. - началник сектор „Ревизии”, Дирекция „Контрол” при ТД на НАП – С. (виж досежно компетентността Заповед № РД-01-6 от 04.01.2010 г., т. I, т. 6 на л. 138-140 от делото). Връчена е лично на Й. на 17.08.2010 г. (чл. 113, ал. 2 ДОПК). Срокът на ревизията е определен на „до три месеца, считано от датата на връчването” на посочената ЗВР. Със ЗВР № 1009895 от 15.11.2010 г., издадена от П. Г. Г. – началник сектор „Ревизии”, Дирекция „Контрол” при ТД на НАП – С. (виж досежно компетентността Заповед № РД-01-6 от 04.01.2010 г., т. I, т. 5, на л. 138-140 от делото, както и Заповед № 7486 от 02.11.2010 г., на л. 141 от делото), е изменена ЗВР от 28.07.2010 г. досежно срока за извършване на ревизията. Последният е определен „до 17.12.2010 г.” На 29.11.2010 г. ЗВР за изменение на първата такава е връчена на пълномощник на Й..

С уведомление изх. № 1494-13-220 2 от 02.12.2010 г. Й., чрез пълномощник, е била уведомена, че на основание чл. 124, ал. 1 ДОПК при извършването на ревизията, възложена със ЗВР № 1005562 от 30.06.2010 г., изменена със ЗВР № 1009895, основата за облагане с данъци ще бъде определена по реда на чл. 122 ДОПК поради наличие на условия, предвидени в чл. 122, ал. 1 ДОПК – в хода на ревизията са установени обстоятелства, предвидени в чл. 122, ал. 1, т. 7 ДОПК. В уведомлението е посочено, че тези обстоятелства дават основание за прилагане на специалния ред на определяне на данъчната основа за облагане на ревизираното лице. Налице са данни за несъответствие между декларираните и/или получени доходи и имущественото и финансово състояние на Й. за ревизирания период. Посочена е възможността по чл. 124, ал. 1 ДОПК в 14-дневен срок, считано от връчване на уведомлението за представяне на доказателства и за вземане на становище. Уведомлението е връчено на пълномощник на Й. на 02.12.2010 г. (л. 156, 157 от преписката).

По подадената от пълномощник на М. Й. молба за спиране на ревизията от 02.12.2010 г. поради отсъствие на ревизираното лице от Р. Б. и невъзможност да се представят документите, искани от органите по приходите (л. 144 от преписката) е постановено Решение за отказ за спиране на производството № 1002324 от 03.12.2010 г. (л. 147 от преписката).

На 03.01.2011 г., един ден след изтичането на срока по чл. 117, ал. 1 ДОПК, е издаден РД № 1009895 (РД, л. 203 - 225 от преписката) от ревизиращите органи, определени с посочените по-горе ЗВР. Същият има съдържанието, предвидено в чл. 117, ал. 2 и ал. 3 ДОПК и е връчен на пълномощник на ревизирания субект на 14.03.2011 г., тоест след изтичането на срока по чл. 117, ал. 4 ДОПК.

На 26.04.2011 г., в срока по чл. 117, ал. 5 ДОПК, валидно продължен с Решение № 1100603 от 12.04.2011 г., Й. е представила писмено възражение срещу констатациите, направени в РД.

На осн. чл. 119, ал. 2 ДОПК, началник сектор „Ревизии”, Дирекция „Контрол” при ТД на НАП – С. Ц. К. Н. е издал Заповед № К 1009895 от 09.02.2011 г. (З., на л. 124,125 от делото), с която е определен компетентният да издаде РА орган по приходите – К. М. П.. Заповедта е връчена на пълномощник на ревизираното лице на 24.06.2011 г.

На осн. чл. 119, ал. 2 ДОПК, началник сектор „Ревизии”, Дирекция „Контрол” при ТД на НАП – С. Ц. К. Н. е издал втора З. - Заповед № К 1009895_1 от 11.05.2011 г. (л. 126, 127 от делото), с която е определен компетентният да издаде РА орган по приходите – Т. В. П.. Заповедта е връчена на пълномощник на ревизираното лице на 24.06.2011 г.

На 11.05.2011 г., един ден след изтичането на срока по чл. 119, ал. 3 ДОПК, определеният с втората 3. компетентен орган е издал спорния РА № [ЕГН] (на л. 93-123 от делото). Последният е връчен на пълномощник на Й. на 24.06.2011 г., след изтичането на срока по чл. 119, ал. 4 ДОПК. Ревизионният акт съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 ДОПК. Видно от него, издалият го орган е уважил частично направените възражения срещу РД. В резултат е издал РА, с който е приел следното:

За 2008 г.

След направена съпоставка и анализ на имущественото и финансово състояние на ревизирувания субект с получените и декларираните доходи е установено наличие на несъответствие между получените доходи и извършените разходи от Й. за периода 01.01.2008 г.- 21.11.2008 г. Според органа по приходите ревизирувания субект не е доказал наличието на парични средства за покриване на извършените разходи за периода 01.01.2008 г.- 21.11.2008 г. Предвид това, ревизиращият е приел, че са налице факти и обстоятелства, сочещи на несъответствие между имущественото и финансово състояние и получени приходи и доходи на лицето. Разходите на Й. за данъчната 2008 година надвишават приходите, общо в размер от 22664,50 лв., формирани от документи, събрани в хода на ревизията и описани в ревизионния доклад. За извършването на тези разходи е било необходимо наличие на приходи, водещи до увеличение на имущественото и финансово състояние на лицето. За да покрие разходите си ревизираното лице е следвало да притежава средства в размер на 22664,50 лв. над доказаните си доходи. Отбелязано е, че в хода на ревизията Й. не е доказала наличие на приходи и/или доходи, необлагаеми по смисъла на чл. 13 ЗДДФЛ. По тези съображения е прието, че са налице основания за определяне на основа за облагане по реда на чл. 122, ал. 2, във връзка с ал. 1, т. 2 и т. 7 ДОПК. След анализ на критериите по реда на чл. 122, ал. 2, т. 4 ДОПК - официални документи и документи с достоверни данни; т. 8 - брутни доходи; т. 14 - обичайният размер на разходите за живот и т. 16 - други доказателства, които могат да послужат за определяне на основата за облагане на ревизираното лице, е определена основа за облагане с данък за дохода за 2008 г. в размер на 22664,50 лв. На основание чл. 48, ал. 1 ЗДДФЛ, във връзка с чл. 12, ал. 1 ЗДДФЛ данъкът за дохода е в размер на 2266,45 лв., който е следвало да бъде внесен до 30.04.2009 г. За невнесения в срок данък се дължи лихва, на основание чл. 67, ал. 4 ЗДДФЛ и чл. 1 ЗЛВДТДПДВ върху главница от 2266,45 лв. в размер на 497,28 лв. За 2009:

След направена съпоставка и анализ на имущественото и финансово състояние на ревизирувания субект с получените и декларираните доходи е установено наличие на несъответствие между получените доходи и извършените разходи от Й. за период 15.02.2009 г. - 31.05.2009 г. Според органа по приходите ревизирувания субект не е доказал наличието на парични средства за покриване на извършените разходи за периода 15.02.2009 г. - 31.05.2009 г. Предвид това, ревизиращият е приел, че са налице факти и обстоятелства, сочещи на несъответствие между имущественото и финансово състояние и получени приходи и доходи на лицето. Разходите на Й. за 2009 г. надвишават приходите общо в размер от 378678,56 лв., формирани от документи, събрани в хода на ревизията. За извършването на тези разходи е било необходимо наличие на приходи, водещи до увеличение на имущественото и финансово състояние на лицето. За да покрие разходите Й. е следвало да притежава средства в размер на 378678,56 лв. над доказаните си доходи. Отбелязано е, че в хода на ревизията Й. не е доказала наличие на приходи и/или доходи, необлагаеми по смисъла на чл. 13 ЗДДФЛ.

По тези съображения е прието, че са налице основания за определяне на основа за облагане по реда на чл. 122, ал. 2, във връзка с ал. 1, т. 2 и т. 7 ДОПК. След анализ на критериите по реда на чл. 122, ал. 2, т. 4 ДОПК - официални документи и документи с достоверни данни; брутни доходи, обичайният размер на разходите за живот и други доказателства, които могат да послужат за определяне на основата за облагане на ревизираното лице, е определена основа за облагане с данък за дохода за 2009 г. в размер на 2373624,36 лв. На основание чл. 48, ал. 1 ЗДДФЛ, във връзка с чл. 12, ал. 1 ЗДДФЛ данъкът за дохода, определен при ревизията, е в размер на 237362,44 лв. С годишната си данъчна декларация за 2009 г. Й. е декларирала годишна данъчна основа в размер на 1994945,80 лв. и дължим годишен данък 199494,58 лв. Ревизираното лице е упражнило правото на 5% отстъпка, внесен е данък в размер на 189519,86 лв. Данъкът за довносяне е определен в размер на 37867,85 лв. На основание чл. 67, ал. 4 ЗДДФЛ и чл. 1 ЗЛВДТДПДВ върху главница от 37867,85 лв. се дължи лихва в размер на 4026,77 лв.

В срока по чл. 152, ал. 1 ДОПК, издаденият срещу ревизирания субект РА е бил обжалван по административен ред с жалба вх. № 1494-13-187 от 08.07.2011 г. (на л. 13-33 от делото). Жалбата е подадена по реда на чл. 152, ал. 3 ДОПК до решаващия орган – директора на Д"ОУИ" чрез ТД на НАП, С., офис „Изток“. Предмет на жалбата са установените задължения, предмет на жалбата до съда.

Решаващият орган не се е произнесъл с изрично мотивирано решение в срока по чл. 155, ал. 1 ДОПК, нито в седемдневния срок след подаването на жалбата до съда (аргумент за обратното от чл. 156, ал. 6 ДОПК).

В декларация от 23.04.2011 г. (л. 227 от преписката), представена в хода на ревизионното производство, К. Г. И., декларира, че при раждането на П. – дъщеря на жалбоподателката, е дарила на последната сума в размер на 2000,00 лв., а до навършването на десетгодишна възраст от детето – по 1000,00 лв. на всеки негов рожден ден. Декларира също така, че и е известно направеното от бившия съпруг на Й. дарение на последната в размер на около 4000,00 лв. във връзка с предварителен договор за покупка на недвижим имот в С.. Тези дарения правела съвместно със съпруга си. Декларира също така, че до смъртта си С. С. се грижел за финансовата издръжка на семейството, тъй като въпреки развода Й., той и детето П. продължили за живеят заедно. По – надолу в решението съдът излага съображенията си във връзка с тази декларация и депозираните пред съда от И. свидетелски показания.

В декларация от 25.04.2011 г. (л. 226 от преписката), представена в хода на ревизионното производство, Н. С. И., баща на бившия съпруг на Й., декларира, че при раждането на П. – дъщеря на жалбоподателката, е дарил на последната сума в размер на 2500,00 лв., а до навършването на десетгодишна възраст от детето – по 1000,00 лв. на всеки негов рожден ден. Тези дарения правел съвместно със съпругата си. Съдът приема за установено и кредитира посоченото в тази декларация. Така установеното обаче, не допринася за установяване размера на твърдяното от Й. начално салдо към 01.01.2008 г. На първо място, това са суми предоставяни за детето и с оглед неговите нужди. На следващо място, Й. не установи и не доказа по делото, че цялата сума или част от нея е била налична към 01.01.2008 г., за да приеме съдът, че тя е част от твърдяното от жалбоподателката начално салдо към тази дата.

В уведомление, представено в хода на ревизионното производство от бащата на Й. – П. Й., сочи, че е предоставил на дъщеря си суми, както следва: на 21.11.2008 г. - 85940,54 евро, на 11.12.2008 г. - 20512,00 евро и на 11.12.2008 г. - 21620,51 евро, за закупуване

на недвижими имоти по нотариални актове № 73/2009 г., 33/2009 г. и № 34/2009 г. Освен това, до края на 2008 г. сочи, че е предоставил на Й. около 138000,00 евро в брой и на части, които е изтеглил от банковата си сметка в Б.. През 2009 г. е предоставил на жалбоподателката сума в размер на 50000,00 евро и 90000,00 евро, преведени по сметката на бившия и съпруг С. С. на 18.06.2009 г. и на 17.08.2009 г., както и ежемесечни суми за покриване на нуждите на семейството и (л. 128 от преписката).

В декларация, представена в хода на ревизионното производство (л. 137 от преписката) Й. е декларираща, че в ревизионния период 2008 г. - 2009 г. семейството и се е състояло от двама души – тя и дъщеря и П. С. Н..

На страница втора от придружително писмо до ТД на НАП, офис „Изток” Й. лично е посочила, че при развода си през 2005 г. не е обсъждала със съпруга си имуществени въпроси (л. 138-141 от преписката).

От фактическа страна, въз основа на представените по делото и в преписката доказателства съдът приема за установено също така следното:

С влязло в сила на 12.10.2005 г. съдебно решение, постановено от Сливнишкия районен съд, IV-ти състав, по гр. д. № 286 по описа за 2005 г. (л. 145-148 от делото) е прекратен брака между М. П. Й.-С. и С. Н. С., като е утвърдено постигнатото между страните споразумение по чл. 101 от Семейния кодекс (СК). Родителските права по отношение на роденото от брака дете П. С. Н. са предоставени на Й.. С. Н. С. е осъден да заплаща издръжка в размер на 100,00 (сто) лева, считано от датата на влизане на съдебното решение в сила, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска. Съпрузите не са придобили никакво имущество по време на брака. Издръжка между съпрузите за след прекратяване на брака не е договорена. С. е починал на 10.10.2009 г. (виж препис извлечение от акт за смърт № 7 от 12.10.2009 г., л. 149 от делото). По делото няма спор между страните, че Л. И. Й. е майка на жалбоподателката М. П. Й., а К. Г. И. – майка на бившия съпруг на Й.. Не се спори също така, че през ревизионния период няма данни Й. да работи по трудови и/или извън трудови правоотношения.

Й. е подала данъчна декларация по чл. 50 ЗДДФЛ за 2009 г. с вх. № [ЕГН]/05.01.2010 г. За 2009 г. е декларираща доходи от продажба на дялове на търговско дружество - на 09.06.2009 г., е извършила продажба на 150 дружествени дяла от търговско дружество [фирма], възлизащи на 1020000,00 евро. На 12.06.2009 г. по разплащателната сметка на Й. № 17213811 е постъпила сума в размер на 900000,00 евро.

Представен е договор за дарение, сключен на 16.09.2005 г. (л. 230 от преписката), съгласно който Л. Й. е дарила на жалбоподателката сума в размер на 5000,00 лв., а съгласно такъв от 19.01.2008 г. – сума в размер на 40000,00 лв. (л. 229 от преписката). Договорите нямат достоверна дата.

Съгласно договор за наем на недвижим имот от 27.06.2006 г. (л. 34-41 от делото), Д. И. С. е предоставила на [фирма] за срок от 10 години, свой собствен недвижим имот срещу месечна наемна цена в размер на 4000,00 (четири хиляди) евро, считано от месец октомври 2006 г. Наемната цена е платима по банков път, по сметката на наемодателя С. в [фирма] с № [банкова сметка]. От пълномощното на лист 42 от делото се установява, че на 13.10.2006 г. Д. И. С. е упълномощила Й. от нейно име и за нейна сметка да

извършва изброени в четири точки в пълномощното действия във връзка с оперирането с посочената банкова сметка, включително да подписва С., навсякъде където е необходимо във връзка с упражняване на дадените и права. Упълномощаването е безсрочно.

От учредителен протокол от 22.02.2008 г. за учредяване на [фирма] (л. 129-131 от преписката) се установява, че М. Й. е съдружник – учредител в дружеството с 25 дяла, с номинална стойност 50,00 лв. от общо 100 дяла по 50,00 лв. всеки. Съгласно учредителния договор, капиталът е внесен към дата на подаване на заявление за регистрация в Търговски регистър към Агенция по вписвания. Видно от РД ревизиращият екип е установил, че Й. не е представила доказателства за внасяне на сумата от банкова сметка, поради което е приел, че сумата е внесена в брой и е отразена като разход в паричния поток, видно от ревизионния доклад. В РА сумата е отразена като разход двукратно – на 22.02.2008 г. и на 28.02.2008 г.

На 21.11.2008 г. Й. е закупила от [фирма] апартамент № 16 и две паркоместа с № 10 и № 11 за цена в размер на 139700,00 лв. (виж нотариален акт № 73 от 2008 г., л. 89 от преписката).

На 11.12.2008 г. Й. е закупила от [фирма] ателие № 53, заедно със складово помещение № 35 за цена в размер на 50800, без ДДС, заплатена по банков път, в деня на подписването на нотариален акт № 33 от 2008 г. (л. 85-88 от преписката).

На 11.12.2008 г. Й. е закупила от [фирма] ателие № 52, заедно със складово помещение № 34 за цена в размер на 65600, без ДДС, заплатена по банков път, в деня на подписването на нотариален акт № 34 от 2008 г. (л. 81-84 от преписката).

Във връзка с тези две сделки на Й. са издадени два броя фактури с № 000...124 от 11.12.2008 г. и с № 000...125 от 11.12.2008 г. от [фирма]. Сумата за плащане по първата (ведно с ДДС) е 61749,24 лв., а по втората (ведно с ДДС) е 79138,30 лв. Посочен е начин на плащане „по сметка”.

На 10.01.2009 г. между Й. и [фирма] е подписан предварителен договор за строителство и покупко-продажба на недвижим имот (л. 90-92 от преписката), съгласно който дружеството се е задължило да прехвърли правото на строеж в нотариална форма и да изгради жилищна сграда, със смесено предназначение, със застроена площ от 1777,30 кв. м. на Й. за цена в размер на 1814886,82 лв., от които 544466,05 лв. – цена на правото на строеж и 1270420,77 лв., без ДДС – цена на предвидените СМР по изграждане на имотите до уговорената степен на завършеност. Цената на правото на строеж е платима, както следва: 1. в срок до 30.03.2009 г. – 200000,00 лв. 2. в срок до 31.05.2009 г. – 344466,05 лв. Цената на предвидените СМР, ведно с дължимия ДДС ще бъде изплатена, както следва: 1. 889294,53 лв., без ДДС – в срок до приключване на обектите в степен на завършеност „груб строеж” и 2. 381126,24 лв., без ДДС – в срок до предаване на обектите с разрешение за ползване.

През 2009 г. Й. е заплатила на [фирма] сума в общ размер на 455000,00 лв. във връзка със сключен на 10.01.2009 г. предварителен договор за строителство и покупко-продажба на недвижим имот (виж приходни касови ордери на л. 170-173 от преписката).

На 23.04.2009 г. Й. е закупила от П. и З. И. моторно превозно средство марка

„Ф.“, модел „Т.“ с държавен контролен номер СА3847МВ за цена в размер на 2000,00 лв. (виж договор на л. 69 от преписката). Автомобилът е застрахован в [фирма] съгласно комбинирана застрахователна полица 090303А № 424161 от 11.06.2009 г., при застрахователна сума 34380 евро, и дължимата премия 5405,22 лв. Последната е платима на четири вноски от по 1351, 56 всяка, както следва: до 11.06.2009 г., до 11.09.2009 г., до 11.12.2009 г. и до 11.03.2010 г.

На 20.05.2009 г. Й. е сключила договор за покупко-продажба на моторно превозно средство с [фирма], по силата на който е придобила собствеността на лек автомобил БМВ 320Д за сума в размер на 39000,00 лв., с ДДС, платима на две вноски: 1. 20000,00 лв., платима в деня на сключване на договора и 2. 19000,00 лв., платима на 29.05.2009 г. (л. 159 от преписката).

На 03.08.2009 г. Й. е закупила от Д. и И. Г. магазин № 6 и офис за цена в размер на 239000,00 евро, платими както следва: 24000,00 евро като капаро, по банков път в деня на подписването на нотариалния акт 46700,00 евро и 81500,00 евро, като останалата част в размер на 86800,00 евро – преди подписването на нотариалния акт (виж нотариален акт № 69 от 2009 г., на л. 77-80 от преписката).

На 09.06.2009 г. е сключен окончателен договор за покупко-продажба на дялове от търговско дружество [фирма] между М. Й. и нейния баща П. Й., от една страна, в качеството им на продавачи, и [фирма], от друга страна, в качеството му на купувач (л.103-107 от преписката). По силата на този договор продавачите продават на купувача притежаваните от тях 500 (петстотин) дяла от капитала на [фирма] с номинална стойност на всеки дял от по 10,00 (десет) лв., за продажна цена в размер на 3400000,00 (три милиона и четиристотин хиляди) евро, платима както следва: 1. 2380000,00 евро се заплащат на П. Й. за продаваните от него 350 дружествени дяла, а 1020000,00 евро на М. Й. за продаваните от нея 150 дружествени дяла; 2. авансово на продавачите са платени 400000,00 евро – 350000,00 евро с платежно нареждане от 15.10.2008 г. и 50000,00 евро – в брой, в деня на сключване на договора; 3. останалата част от продажната цена в размер на 3000000,00 евро е договорено да бъде заплатена по банкова сметка, посочена от продавачите в срок от три работни дни, считано от вписване на покупко-продажбата на дяловете в Търговския регистър при Агенция по вписванията.

На 03.08.2009 г. Й. е закупила от Д. А. Н. гараж № 4 за цена в размер на 7000,00 евро, платима, както следва: 1000,00 евро преди подписването на нотариален акт № 70 от 2009 г. (л. 71-73 от преписката) и 6000,00 евро – в деня на подписването на нотариалния акт по банков път.

На 07.08.2009 г. Й. е закупила от К. Н. К. гараж № 12 за цена в размер на 7000,00 евро, платена на продавача преди подписването на нотариален акт № 75 от 2009 г. (л. 74-76 от преписката).

По останалите отразени в РА разходи на Й. няма спор между страните, с изключение на тези по т. 2, 3, 4 и 5 от молбата и от 17.11.2011 г., както и по отношение на началното салдо за 2008 г., поради което, за безспорните, съдът приема за установено, че са извършени така, както са описани в РА.

От депозираните пред съда в съдебното заседание на 22.12.2011 г. свидетелски показания от свидетелката К. Г. И. се установява, че тя е предоставяла лично на Й. следните суми: по повод раждането внучката П. през

1997 г. - 2000.00 лв., в брой, както и до навършването от детето на десет 10 години, на всеки негов рожден ден – по 1000,00 лв. Парите са предоставяне за покупка с оглед нуждите на детето или за друго. Свидетелката свидетелства, че жалбоподателката и синът на свидетелката – бивш съпруг на Й., никога не са прекъсвали връзката си и заради детето са живели заедно до смъртта му. Имали са общо домакинство, като синът на свидетелката е издържал семейството.

Съдът кредитира така дадените от свидетелката И. показания в частта, в която се установява предаването на паричните средства, предмет на представените по делото договори за дарение по случай раждането на детето П. и за рождените му дни. Така установеното обаче, не допринася за установяване размера на твърдяното от Й. начално салдо към 01.01.2008 г. На първо място, това са суми предоставяни за детето и с оглед неговите нужди. На следващо място, Й. не установи и не доказа по делото, че цялата сума или част от нея е била налична към 01.01.2008 г., за да приеме съдът, че тя е част от твърдяното начално салдо към тази дата. Съдът не кредитира показанията, в частта, в която свидетелката И. свидетелства, че Й. и бившия и съпруг са живели заедно до смъртта му, имали са общо домакинство, като последният е издържал семейството, тъй като в декларацията, представена в хода на ревизионното производство (л. 137 от преписката) Й. е декларирала, че в ревизионния период 2008 г. - 2009 г. семейството и се е състояло само от двама души – тя и дъщеря и П. С. Н..

В съдебното заседание на 22.12.2011 г. свидетелката Л. И. Й., майка на жалбоподателката, изнася, че е предоставяла на дъщеря си следните суми: през 2005 г. – 5000,00 лв. и през 2008 г. – 40000,00 лв., половината от нейни лични спестявания, набрани по време на 37-годишната и трудова дейност като икономист, и половината, получени в наследство от баща и. При предаване на парите документ не е оформян. През 2005 г. и през 2008 г. е живяла заедно с жалбоподателката.

Съдът кредитира от така изнесеното само установеното, че свидетелката и жалбоподателката са живели заедно през 2005 г. и през 2008 г. Останалото не кредитира, предвид това, че по делото не са представени никакви доказателства, от които да се установи и докаже какъв е размерът на реализираните от нея доходи или приходи през целия или част от периода на трудовата и дейност, доказателства за реализирани спестявания, които да са били налични към датите на предаване на сумите, както и такива за получено наследство от бащата на свидетелката, вкл. за неговата смърт. Показанията са депозиранни пред съда с оглед доказване предаването на сумите по представените по делото договори за дарения, които са частни документи, без достоверна дата и не обвързват съда с материална доказателствена сила. Ето защо, съдът не включва сумата в размер на 40000,00 лв. във входящия паричен поток за 2008 г. От друга страна, по делото не са приобщени доказателства, от които да се установява, че цялата сума в размер на 5000,00 или част от нея е била налична към 01.01.2008 г., за да приеме съдът, че тя е част от твърдяното начално салдо към тази дата.

По делото е допусната, назначена и изслушана съдебно – оценителна експертиза, със задача вещото лице да даде пазарна оценка на лек автомобил

марка „Ф.“, модел „Т.“, с държавен контролен номер СА3847МВ, при прилагане на методите за определяне на пазарни цени. Представено е заключение на извършената експертиза (л. 167-170 от делото), при изготвянето на което вещото лице е използвало метода на пазарните аналози и метода на застрахователните стойности. По първия метод е определило пазарна стойност на оценявания лек автомобил към датата на договора за придобиването му (23.04.2009 г.) – 32404,00 лв. Пазарната стойност по метода на застрахователните стойности към същата дата е била 40444,00 лв. Справедливата пазарна стойност на автомобила, дадена от вещото лице чрез претегляне на стойностите, получени по двата метода, към 23.04.2009 г. е 36424,00 (тридесет и шест хиляди четиристотин двадесет и четири) лв. Заключение на експертизата не е оспорено от страните и е прието по делото. Съдът кредитира заключението на съдебно-оценителна експертиза и го поставя в основата на изводите си относно пазарната стойност на посочения лек автомобил. По тези причини и като съобрази разпоредбата на чл. 122, ал. 2, т. 7 ДОПК не възприема определената от ревизиращия екип в РД стойност на лекия автомобил на базата на посочената застрахователна сума в полицата за застраховка „Каско“ в размер на 34380,00 евро и легова равностойност 67241,44 лв., която е включена в изходящия паричен поток за 2009 г. в РД и РА. В паричния поток за 2009 г. като разход за придобиване на лек автомобил марка „Ф.“, модел „Т.“ съдът приема, че следва да бъде отразена посочената от вещото лице стойност – 36424,00 лв., тоест да бъде извършена корекция в размер на разликата между тази стойност и посочената от органите по приходите 67241,44 лв.

По делото е допусната, назначена и изслушана съдебно – счетоводна експертиза, изготвена от вещо лице Г. З., със задачи, поставени от жалбоподателката в молби от 17.11.2011 г. и от 22.12.2011 г.

Съдът кредитира заключението на съдебно-счетоводната експертиза в частта на дадения отговор по задача II, въпрос 2 и по задача II, въпрос 5. Макар и да няма значение за крайните изводи относно паричния поток го кредитира и в частта по задача I, въпрос 1 и 2 и по задача II, въпрос 3.

Съдът не кредитира заключението на съдебно – счетоводната експертиза в изброените по – долу части по причина, че съобразно поставените от жалбоподателката въпроси, констатациите в него се основават на събрани по делото гласни и писмени доказателства, събрани в хода на съдебното обжалване, които съобразно мотивите, изложени в настоящето решение, съдът не кредитира: по задача II, въпрос 1 – освен по изложените съображения, относно сумите от 1000,00 лв. по случай рождените дни на П. през 2008 г. и 2009 г., и тъй като свидетелката И. депозира показания, че тези суми са дарявани само да навършване на 10 годишна възраст от детето, което е родено през 1997 г., тоест до 2007 г., вкл.; по задача II, въпрос 4, 6 и 7.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София – град, Първо отделение, 21-ви състав, направи следните правни изводи:

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и

материалноправните разпоредби по издаването му.

Съгласно чл. 118, ал. 2 ДОПК РА се издава от органите по приходите, посочени в чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за Националната агенция за приходите (ЗНАП). В настоящия случай, на осн. чл. 119, ал. 2 ДОПК, в съответствие с правомощието по чл. 119, ал. 3 ДОПК и Заповед № РД-01-6 от 04.01.2010 г., т. I, т. 6 на л. 138-140 от делото, началник сектор «Ревизии» при Дирекция «Контрол» при ТД на НАП С. Ц. К. Н. е издал два броя З. – на 09.02.2011 г. и на 11.05.2011 г. С втората от тях е определен компетентният да издаде РА орган по приходите – Т. В. П., на длъжност старши инспектор по приходите. Обжалваният РА е издаден именно от това лице, тоест от такова, разполагащо с материална компетентност. РА е издаден в писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 120 ДОПК, включително разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размера на обжалваните задължения. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА, в частта, в която не е извършена промяна, в резултат от подаденото по реда на чл. 117, ал. 5 ДОПК възражение. Жалбоподателката възразява досежно компетентността на издателя на РА. Поддържа, че са и връчени две З. (л. 124-127 от делото). Липсват данни първата такава да е отменена. Предвид това твърди, че РА е следвало да бъде издаден от първоначално определения орган по приходите – К. М. П.. Тъй като той е издаден от Т. П., определена с втората З., Й. релевира довод за неговата нищожност (виж писмените бележки).

Оплакването е неоснователно. Спорният РА е валиден административен акт, който поражда правни последици. Втората З., издадена на 11.05.2011 г., с която е определен като компетентен да издаде РА орган по приходите лицето Т. П., е в действителност заповед за изменение на първата такава от 09.02.2011 г. досежно лицето, което следва да издаде РА по възложената ревизия. Както се посочи по – горе, РА е издаден именно от лицето, определено със З. от 11.05.2011 г., поради което следва да се приеме, че е издаден от такова с материална компетентност.

След като обсъди приложените в административната преписка доказателства, съдът намира, че при издаването на РА не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да повлияят крайния извод за неговата законосъобразност. Констатираното от съда издаване на РД изтичането на срока по чл. 117, ал. 1 ДОПК, връчването му след изтичането на срока по чл. 117, ал. 4 ДОПК, издаване на РА след изтичането на срока по чл. 119, ал. 3 ДОПК и връчването му след изтичането на срока по чл. 119, ал. 4 ДОПК, представляват несъществени процесуални нарушения, които не биха могли да доведат до издаването на различен по съдържание РА и не влияят на законосъобразността на издадения такъв. Ето защо те не могат да бъдат самостоятелно основание за неговата отмяна.

В писмените бележки, а и в жалбата до директора на Д"ОУИ", към която препраща жалбата до съда, е наведен довод за нищожност на спорния РА по причина приобщаване към доказателствата в ревизионното производство на такива събрани след връчването на РД. Събирането от ревизиращите органи на доказателства след изтичането на срока за извършване на ревизията има за своя последица незаконосъобразност на тези техни процесуални действия и

влият върху годността на приобщените след този срок доказателства в административното производство, но не води до нищожност на издадения РА. По направеното възражение съдът констатира, че действително на страницата от РА, която се намира на л. 118 от делото, по т. 12 и т. 13 са описани като приложения документи, събрани и приобщени след изтичането на срока на ревизията. Това нарушение на административнопроизводствените правила обаче, не е съществено и не води до незаконосъобразност на издадения РА само на това основание. Не води и до неговата нищожност. При съдебното обжалване на РА съдът е инстанция по същество и е длъжен да разреши материалноправния спор. Поради това, дори и да констатира процесуални нарушения в хода на ревизионното производство като наведените от Й., не разполага с правомощието да отмени РА, само на това основание. Съдът следва да приложи материалния закон по отношение на установените по делото факти и безспорните такива между страните и да определи конкретния размер на данъчните задължения. По така изложените съображения и това оплакване на жалбоподателката е неоснователно.

Наведеният довод за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което е самостоятелно основание за отмяна на спорния РА по т. 3 от писмените бележки също е неоснователен. Вярно е, че неправилно не е дадена възможност от ревизиращите органи на Й. да попълни декларацията по чл. 124, ал. 3 ДОПК лично, но по съображенията изложени в края на предходния абзац това нарушение също не се явява самостоятелно основание за отмяната на спорния РА.

По наведените в молбата от 17.11.2011 г. и в писмените бележки доводи по същество:

Съгласно чл. 160, ал. 1 ДОПК съдът дължи произнасяне по съществото на спора. В настоящия случай следва да се прецени, дали е налице материалноправно основание за определяне на задължения на Й. по чл. 48 ЗДДФЛ за 2008 г. и 2009 г. и ако е налице такова основание, следва да се извърши преценка, дали размерът на дължимия данък е правилно определен от органите по приходите.

Въз основа на събраните в ревизионното производство доказателства и след направена съпоставка и анализ на имущественото и финансово състояние на ревизирувания субект с получените и декларирани доходи, ревизиращите органи са приели наличие на несъответствие между получените доходи/ приходи и извършените разходи от Й. за периода 01.01.2008 г. - 21.11.2008 г. и за периода за период 15.02.2009 г. - 31.05.2009 г. Според органа по приходите ревизирувания субект не е доказал наличието на парични средства за покриване на извършените разходи за тези периоди, поради което са налице факти и обстоятелства, сочещи на несъответствие между имущественото и финансово състояние и получени приходи и доходи на лицето. Разходите на Й. за данъчната 2008 г. надвишават приходите, общо в размер от 22664,50 лв., а за 2009 г. общо в размер на 378678,56 лв. По тези съображения е прието, че са налице основания за определяне на основа за облагане по реда на чл. 122, ал. 2, във връзка с ал. 1, т. 2 и т. 7 ДОПК. На основание чл. 48, ал. 1 ЗДДФЛ, във връзка с чл. 12, ал. 1 ЗДДФЛ данъкът за дохода за 2008 г. е определен в размер на 2266,45 лв. и лихва в размер на 497,28 лв., а за 2009 г. в размер на

37867,85 лв. и лихва в размер на 4026,77 лв.

1. Жалбоподателката Й. не спори по възприетите от органите по приходите извършени от нея разходи, с изключение на тези, във връзка с плащанията по нотариален акт № 33 и № 34 на [фирма] и разходите за нейната и на детето П. издръжка.

2. По възражението на жалбоподателката относно възприетото от ревизиращите органи начално салдо 0,00 лв. на паричния поток към началото на ревизирувания период – 01.01.2008 г. съдът намира следното: Оплакването е неоснователно. Както по-горе се посочи, макар съдът да кредитира депозираниите от свидетелката И. показания в частта, в която се установява предаването на парични средства по случай раждането на детето П. и за рождените му дни, прие, че така установеното не допринася за установяване размера на твърдяното от Й. начално салдо към 01.01.2008 г. по изложените от съда мотиви. На следващо място, съдът изложи и съображения за причините поради които не приема, че цялата сума в размер на 5000,00 или част от нея, която Й. твърди, че и е предоставена от нейната майка е била налична към 01.01.2008 г., за да приеме съдът, че тя е част от твърдяното начално салдо към тази дата.

Съдът не приема за установено, че Й. е теглила суми от сметката на Д. И. С. в периода 2006 г. – 01.01.2008 г. за себе си. Видно от даденото и от С. пълномощно, Й. е упълномощена да действа от името и за сметка на представляваното лице. По силата на пълномощното жалбоподателката има право да действа само в границите на учредената и представителна власт, тоест да извършва описаните в пълномощното действия от името и за сметка на упълномощителя. Следователно, като е теглила суми от сметката или е извършвала безкасови плащания, Й. е действала вместо С. – от нейно име и с действие за представляваната. Последниците от действията на Й., извършени съгласно дадените и права по пълномощното, са настъпили направо в правната сфера на С., без да са преминали през имуществената сфера на жалбоподателката. По делото не бяха представени доказателства, от които да се установи, че С. е дарила изтеглените суми на жалбоподателката, нито такива, от които да се установи, че същите са и предоставени по силата на други договорености между двете. По така изложените съображения съдът приема, че сумите, които Й. е теглила в периода до 01.01.2008 г. не се включват в претендираното начално салдо към тази дата.

Тук следва да се посочи, че по изложените по-горе в решението съображения, съдът не приема за установено, че майката на жалбоподателката е предоставила сумата в размер на 40000,00 лв. на Й. съгласно договора от 19.01.2008 г., за да бъде включена в началното и салдо или във входящия и паричен поток за 2008 г.

3. По възражението на жалбоподателката относно отразяването на размер на разхода за закупуване на лек автомобил марка „Ф.“, модел „Т.“, с държавен контролен номер СА3848МВ с оглед неговата застрахователна стойност-67241,44 лв., съдът намира следното: Оплакването е основателно. За да включи в изходящия паричен поток за 2009 г. сума в размер на 67241,44 лв. за покупката на посочения лек автомобил, органите по приходите не са кредитирали цената посочена в договора за покупко-продажба (2000,00 лв.),

вместо което са се позволи на посочената в полицата на [фирма] (л. 67 от преписката) застрахователна стойност в размер на левовата равностойност на 34380,00 евро. По – изложените по-горе в решението съображения съдът приема, че в паричния поток за 2009 г. като разход за придобиване на лек автомобил марка „Ф.“, модел „Т.“, следва да бъде отразена посочената от вещото лице В. стойност – 36424,00 лв. Следователно, следва да бъде извършена корекция в размер на разликата между тази стойност и посочената от органите по приходите 67241,44 лв. при определяне на изходящия паричен поток за 2009 г., което е в съответствие с предписанието на чл. 122, ал. 2, т. 7 ДОПК.

4. По възражението относно отразените като разход в паричния поток за 2008 г. 21629,65 лв. и 36852,65 лв., заплатени на [фирма] във връзка със покупко-продажбите, извършени с нотариален акт № 33 и нотариален акт № 34, за които Й. твърди, че са платени от банковата сметка на П. Й., а не в брой, както това е отразено в РА, съдът намира следното: Оплакването е неоснователно. Видно от РА, в изходящия паричен поток за 2008 г. по това перо, който се оспорва от Й., на 11.12.2008 г. са включени следните суми: 23313,96 лв. и 10680,71 лв., а на 16.12.2008 г. 883,63 лв. Тоест, не се установява в този паричен поток да са включени посочените от жалбоподателката суми. От цитираните в допълнителната молба от 17.11.2011 г. т. 2.2. и 2.3. от спорния РА се установява, че органът по приходи, който го е издал, е изложил подробни съображения за това, кои суми следва да се включат в изходящия поток на Й. и кои са заплатени от нейния баща. Въз основа на тези изводи правилно в табличен вид са представени обобщено извършените разходи в потока за 2008 г. по това перо. Видно от съдебно-счетоводната експертиза също не се установи и доказа, че остатъкът от плащанията по сделките, извършени с посочените нотариални актове са заплатени в брой или от банкова сметка на П. Й.. Отново следва да се посочи, че макар експертизата да установява, че извършеното от Й. плащане на 11.12.2008 г. е в по-висок размер от това, което е отразено в РА (23440,00 лв. вместо 23313,96 лв и 10800,00 лв. вместо 10680,71 лв.), съдът не следва да извършва тази корекция, доколкото по този начин би влошил положението на жалбоподателката Й., по причина, че това ще доведе до увеличаване на извършените от нея разходи в процесния период - 2008 г. (чл. 160, ал. 5 ДОПК).

5. По възражението срещу включването в изходящия паричен поток за 2008 г. и 2009 г. на сумите за издръжка: Оплакването е неоснователно. Съдът не приема за установено по делото, че в процесния период, до смъртта си, С. е поемал издръжката на жалбоподателката и тяхната дъщеря. Както по – горе се посочи, в декларацията, представена в хода на ревизионното производство (л. 137 от преписката) Й. лично е декларира, че в ревизионния период 2008 г. - 2009 г. семейството и се е състояло само от двама души – тя и дъщеря и П. С. Н.. В тази декларация, те не е посочила, че С. е част от нейното домакинство, както и че издържа семейството. Също така, видно от депозираните пред съда от свидетелката Л. Й. показания се установява, че след 2005 г. тя е живяла заедно със жалбоподателката. Тази свидетелка не установява, че С. е живял в едно домакинство с Й. и нея след развода. Освен това, по делото не бяха представени дори доказателства, от които да се установи, че С. е заплащал

издръжката на П., за която е осъден с решението за прекратяване на брака. Тук следва да се посочи, че изложеното от Й. в т. I.1. от възражението срещу РД (л.238-242) относно предоставените от С. на Й. 50000,00 лв. е неправдоподобно с оглед приетите по делото доказателства. Видно от представеното съдебно решение, постановено от Сливнишкия районен съд, IV-ти състав, по гр. д. № 286 по описа за 2005 г. (л. 145-148 от делото) съпрузите, по време на брака, не са придобили никакво имущество. Ето защо, и предвид липсата на каквито и да е било ангажирани доказателства, съдът не приема за установено посоченото във възражението срещу РД, че след прекратяването на брака С. е предоставил на Й. сума в размер на 50000,00 лв. срещу ангажимент от нейна страна да не претендира за имущество, придобито по време на брака – недвижими имоти, леки автомобили и дялове от търговските му дружества.

Съдът не приема за установено твърдяното в молбата от 17.11.2011 г., че след смъртта на С., за месеците ноември и декември 2009 г. издръжката на жалбоподателката и нейната дъщеря е поемана от майката на Й.. Към този момент Й. е разполагала с парични средства в банкова сметка, които са били достатъчни за нейната издръжка и тази на дъщеря и. Отделно от това свидетелката не установи този факт при разпита и в съдебното заседание на 22.12.2011 г., а и не бяха представени никакви други доказателства във връзка с това.

Освен това, съдът не приема за установено, че П. Й. е предоставял ежемесечно суми на Й. за издръжка отделно от предоставените и от него други средства, включени от органа по приходите във входящия паричен поток, тъй като декларираното от него не е конкретизирано по размер и не бяха ангажирани доказателства за предаването на сумите.

6. По възражението срещу двукратното включване в изходящия паричен поток за 2008 г. на сумата 1250,00 лв. за вноски в капитала на [фирма]: Оплакването е основателно. Видно е от РА, че в изходящия паричен поток за 2008 г. сумата 1250,00 лв. като разход за „вноски-дял в [фирма] е включена на 22.02.2008 г. и на 28.02.2008 г. По делото не са представени доказателства, а и не се твърди, че Й. е внесла цялата или част от дяловата вноска в [фирма] на някой от другите двама съдружници. Ето защо, съдът намира, че от изходящия паричен поток за 2008 г. следва да бъде извадена една от посочените суми в размер на 1250,00 лв., внесени в капитала на [фирма].

7. По възражението срещу отразяването на предоставените от бащата на Й. суми към 24.11.2008 г., а не към датите, на които са теглени сумите от него: Видно от РА сумата в размер на левовата равностойност на 138000,00 евро (269900,40 лв.) е включена във входящия паричен поток на Й. на 24.11.2008 г. По размера на сумата не се спори. Жалбоподателката претендира, че органът по приходите е следвало да включи сумите във входящия паричен поток към датите, на които са осъществени тегленията от Й.. Съдът намира, че възражението е основателно, но е без значение за крайния правен извод в настоящия случай, по следните съображения:

Видно от спорния РА органът по приходите е направил анализ на входящия и изходящ паричен поток на Й. и е установил, че за определени месечни периоди от 2008 г. (от 01.01.2008 г. до 21.11.2008 г.) и от 2009 г. (от 15.02.2009 г. до

31.05.2009 г.) разходите на лицето са надвишавали приходите му. Като съобрази това, съдът намира, че органът по приходите е подходил неправилно и незаконосъобразно, като е взел предвид паричните потоци на лицето не за цялата година, а към определен момент от годината, за който е установено, че разходите надвишават приходите. От значение за преценката по чл. 122, ал. 1, т. 7 ДОПК е състоянието на паричните потоци на лицето за цялата финансова 2008 г. и 2009 г. Не е налице правно основание за разделяне на приходите на жалбоподателката за годишния период на 2008 г. и на 2009 г. на два различни подпериода във всяка от годините. Това е така, тъй като се касае за подоходно облагане, което е на годишна база и следващият се данък се определя на база годишния облагаем доход. При определяне на данъчната основа, органът по приходите е обвързан от критериите посочени в разпоредбата на чл. 122, ал. 2 ДОПК, но за съответната данъчна година, а не за месечни периоди, както това е направено в настоящия случай. Ревизията при особени случаи е свързана с определяне на размер на данъка, който се изчислява в съответствие с материалния закон, в който е предвиден. Разликата е относно начина на определяне на данъчната основа. При положение, че размерът на данъка съгласно ЗДДФЛ се определя за календарната година и въз основа на данъчна основа за тази година, незаконосъобразно органът по приходите е приел, че следва да изследва размер на приходите и разходите за отделни периоди от процесните 2008 г. и 2009 г.

Предвид тези съображения, съдът намира, че в настоящия случай без значение за крайния правен извод се явява това, дали сумата в размер на левовата равностойност на 138000,00 евро е включена във входящия паричен поток на 24.11.2008 г. или на по-ранна дата през годината, щом е включено от издалият РА орган по приходите в потока за 2008 г.

8. По възражението срещу невключването в приходната част на паричния поток на суми, налични по извлеченията в банковите сметки, предоставени на органите по приходите: Оплакването е неоснователно. Тези суми се явяват спестявания на лицето. Те не са разходвани и няма как да се включат във входящия паричен поток. Съгласно чл. 122, ал. 2, т. 3 ДОПК за определянето на основата за облагане с данъци органът по приходите взема предвид всяко от относимите към съответното лице обстоятелства, включително движението и остатъците по банковите сметки. Тези суми се явяват остатъци по банковите сметки на жалбоподателката и не са били нейна касова наличност, с която да се е разплащала при извършването на разходите.

9. Във връзка с твърденията на Й., че през 2009 г. бившият и съпруг С. и предоставя сума в размер на 90000,00 евро, с която тя извършва част от плащанията по договор с [фирма]: Тези твърдения не бяха доказани в хода на съдебното производство. Осъществените банкови преводи от Й. към С. свидетелстват за съществуващи между двамата отношения, които не са установени и изяснени в настоящето производство. Обясненията, дадени от Й. по време на ревизионното производство, не са достатъчни за провеждането на главно доказване относно факта на предоставянето на тези суми от С. на Й.. На са налице каквито и да е други, макар косвени доказателства, от които да се установява това.

Предвид всичко гореизложеното и като съобрази изразеното вече по-горе

становище във връзка с дадените от съдебно-счетоводната експертиза отговори на поставените въпроси, съдът намира, че следва да извърши преизчисление на входящия и изходящия парични потоци за 2008 г. и 2009 г., дадени от вещото лице, както следва:

За 2008 г.:

От приходния паричен поток за 2008 г. съдът изважда взетите от вещото лице предвид приходи от:

- а. изтегляните от Й. парични средства от сметката на Д. И. С. в [фирма];
- б. посочените от вещото лице като предоставени от майката на Й. парични средства в размер на 40000,00 лв.;
- в. дванадесет „месечни помощи”, предоставени от П. Й. на семейството на Й., всяка в размер посочен от вещото лице на 166,00 лв.;
- г. посочената от вещото лице като „помощ” от К. И. сума в размер на 1000,00 лв. за рождения ден на дъщерята на Й.;

От разходния паричен поток за 2008 г. съдът изважда 245,33 лв., които се явяват разликата между посочените от вещото лице суми за доплащане по нотариален акт № 33 и № 34 от 11.12.2008 г. и посочените в ревизионния акт суми по причините посочени в т. 4, по – горе.

Предвид така извършените корекции съдът приема, че приходите на Й. за 2008 г. са в размер на 271150,40 лв., а разходите са в размер на 61383,54 лв. Следователно, на годишна база за 2008 г. не се разкрива твърдяното от органите по приходите превишение на извършени разходи пред реализирани приходи. Крайното салдо за 2008 г. на Й. е положително и възлиза на 209766,86 лв.

Предвид така направеното преизчисление, съдът приема и различно начално салдо за 2009 г., а именно в размер на 209766,86 лв.

За 2009 г.

От приходния паричен поток за 2009 г. съдът изважда взетите от вещото лице предвид приходи от:

- а. изтегляните от Й. парични средства от сметката на Д. И. С. в [фирма];
- б. дванадесет „месечни помощи”, предоставени от П. Й. на семейството на Й., всяка в размер посочен от вещото лице на 166,00 лв.;
- в. посочената от вещото лице като „помощ” от К. И. сума в размер на 1000,00 лв. за рождения ден на дъщерята на Й.;

В разходния паричен поток съдът за 2009 г. съдът не прави корекция и възприема заключението на вещото лице в тази част изцяло.

Предвид така извършените корекции съдът приема, че началното салдо и приходите на Й. за 2009 г. са в размер на 547430,79 лв., а разходите са в размер на 853595,18 лв. Следователно, на годишна база за 2009 г. се разкрива твърдяното от органите по приходите превишение на извършени разходи пред реализираните приходи. Крайното салдо за 2009 г. на Й. възлиза на отрицателна величина, а именно: – 306164,39 лв.

Основният спорен въпрос по делото е доколко са налице основания за прилагането на особения ред за извършване на ревизия по чл. 122 и сл. ДОПК. Както се посочи, до Й. е изпратено уведомление, с което е уведомена, че на основание чл. 124, ал. 1 ДОПК при извършването на процесната ревизия основата за облагане с данъци ще бъде определена по реда на чл. 122 ДОПК

поради наличие на условия, предвидени в чл. 122, ал. 1 ДОПК. В хода на ревизията са установени обстоятелства, предвидени в чл. 122, ал. 1, т. 7 ДОПК - налице са данни за несъответствие между декларираните и/или получени доходи и имущественото и финансово състояние на Й. за ревизирания период. Предвид направеното по-горе преизчисление на паричните потоци, съдът намира следното:

1. Относно определените с РА задължения по ЗДДФЛ за 2008 г. в размер на 2266,45 лв. и лихва в размер на 497,28 лв.:

Жалбата, в тази част, е основателна. Само при наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 1 - 7 ДОПК и при спазване на правилата по чл. 122, ал. 2 и 4 ДОПК органът по приходите може законосъобразно да приложи установения от съответния закон размер на данъка към определена от него данъчна основа, като за целта основанията следва да са безспорно доказани, а в случая за 2008 г. това не е сторено. От доказателствата не се обосновава извод за наличие на основание по чл. 122, ал. 1, т. 7 ДОПК. Видно е от извършеното от съда преизчисление при съобразяване на изводите относно правнорелевантните факти, че за финансовата 2008 г. не е налице твърдения от органа по приходите превес на направените от лицето разходи над неговите приходи. Не е налице обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 7 ДОПК. По-горе бяха изложени съображения във връзка с това, че изчислението следва да бъде извършено на годишна база. В обобщение на гореизложеното, настоящият съдебен състав намира, че оспореният РА в атакуваната част досежно установения данък за финансовата 2008 г., като незаконосъобразен, следва да бъде отменен.

2. Относно определените с РА задължения по ЗДДФЛ за 2008 г. в размер на 37867,85 лв. и лихва в размер на 4026,77 лв.:

Жалбата, в тази част, е частично основателна. Видно е от извършеното от съда преизчисление при съобразяване на изводите относно правнорелевантните факти, че за финансовата 2009 г. е налице превес на направените от лицето разходи над неговите приходи в размер на 306164,39 лв. Тоест, налице е обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 7 ДОПК - несъответствие получени доходи и направените от Й. разходи. По-горе бяха изложени съображения във връзка с това, че изчислението следва да бъде извършено на годишна база, които са относими и досежно РА, в тази част за финансовата 2009 г. Преценката следва да се извърши като се съобразят данните за паричните потоци за цялата 2009 година, тоест на годишна база.

С годишната данъчна декларация Й. е декларирала данъчна основа в размер на 1994945,80 лв. и дължим годишен данък в размер на 199494,58 лв. Размерът на дължимия данък е намален с 5 % отстъпка и е внесен данък в размер на 189519,86 лв. (виж РА). Данъкът за донасяне за 2009 г. е в размер на 30616,44 лв. (306164,39 лв. x 10%).

В обобщение на гореизложеното, настоящият съдебен състав намира, че оспореният РА в атакуваната част досежно 2009 г., следва да бъде частично отменен, в частта относно определения данък по чл. 48 ЗДДФЛ, за разликата от 37867,85 лв. до 30616,44 лв., ведно с начислените лихви за забава върху разликата, а в останалата част жалбата се явява неоснователна.

По разноските:

При този изход на спора и предвид направените искания, съдът намира, че

следва да се произнесе по въпроса за присъждането на разноските.

Жалбоподателката Й. претендира направените по делото разноски. Тя е сторила такива, както следва: 10,00 лв. за държавна такса (л. 2 от делото), и 460,00 лв. за възнаграждение за вещите лица (л. 162, л. 181 и л. 220 от делото), изготвили допуснатите, назначени и изслушани по делото съдебно-оценителна и съдебно-счетоводна експертизи, или в общ размер на 470,00 лв. От представения договор за правна защита и съдействие № 0108557 от 04.10.2011 г., сключен между М. Й. и адв. Г. се установява, че е договорен размер на адвокатското възнаграждение – 1000,00 (хиляда) лева, за оказване на правна защита и съдействие, изразяващи се в обжалване на спорния РА пред АССГ. Видно от документа обаче, не се установява, че сумата в размер на 1000,00 лева е платена на от Й. на адвоката (л. 143 от делото).

Процесуалният представител на ответника претендира заплащането на юрисконсултско възнаграждение.

Като съобрази уважената и отхвърлена част на жалбата, съдът намира, че на жалбоподателя и на ответника следва да се присъдят разноски съразмерно уважената част на жалбата и съобразно отхвърлената част на жалбата, както следва:

3.1. На жалбоподателя следва да се присъди сума в размер на 123,00 лв. - направените по делото разноски съразмерно уважената част от жалбата;

3.2. На ответника следва да се присъди сума в размер на 1062,00 лв. - юрисконсултско възнаграждение съобразно материалния интерес на отхвърлената част от жалбата, на основание чл. 8, във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, във вр. с чл. 161, ал. 1, изр. второ и трето ДОПК.

Водим от горното и на осн. чл. 160, ал. 1 ДОПК и чл. 161, ал. 1 ДОПК, Административен съд София - град, Първо отделение, 21 - ви състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба с вх. № 23050 от 25.10.2011 г. по описа на Административен съд София – град и вх. № 94-00-201 от 07.10.2011 г. по описа на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – [населено място] при Национална агенция за приходите, подадена от М. П. Й., с ЕГН [ЕГН] и адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Б”, ет. 6, ап. 33, Ревизионен акт № 2001009895_1 от 11.05.2011 г., издаден от орган по приходите Т. В. П.- старши инспектор по приходите в Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – [населено място], мълчаливо потвърден от директора на Д”ОУИ”, в частта на определения данък по чл. 48 от Закона за данък върху доходите на физическите лица за 2008 г. в размер на 2266,45 лв. – главница и лихва в размер на 497,28 лв., както и в частта на определения данък за 2009 г. за разликата от 37867,85 лв. до 30616,44 лв., ведно с разликата на начислените лихви, като **ОТХВЪРЛЯ** жалбата в останалата и част.

ОСЪЖДА директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението”-С. при Централно управление на Националната агенция за приходите да заплати на М. П. Й., с ЕГН [ЕГН] и адрес в [населено място],[жк],

[жилищен адрес] вх. „Б”, ет. 6, ап. 33, от бюджета на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” - С. при Централното управление на Националната агенция за приходите, сума в размер на 123,00 (сто двадесет и три) лв. - направени по делото разноски съобразно уважената част на жалбата.

ОСЪЖДА М. П. Й., с ЕГН [ЕГН] и адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Б”, ет. 6, ап. 33, да заплати на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” - С. при Националната агенция за приходите сума в размер на 1062,00 (хиляда шестдесет и два) лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав на Върховния административен съд в четирнадесетдневен срок, считано от съобщението и получаване на препис от него от страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: